

Yollar Ve Ben

– FerhatDEMİR · 13 Eylül 2012

Yollar ve ben...

Sürüklüyor yine peşinden beni bilinmezliğe doğru.

Ardımda bıraktıklarımın hasretiyle...

Herkesten uzağa çok uzağa sürüklüyor.

Yollar...

Karanlığın kapılarını ardına değin açan yollar.

Geçmişin anıları, iç kemiren hasretleri ve özlemlerini bulduğum yollar.

Dönüşü olup olmadığını bilmediğim yollar.

Ve sen.

Söyleyecek çok şey varken...

Gözünün içine bakarak anlatıyorum içimdeki seni.

Anlamayı beklemeden anlatıyorum.

Diller değil konuşan, gözler.

Gerçek olan ise yollar.

Ayrılık çanlarını çaldıran yollar.

Ve vakit geldi.

Susarak gözlerimin anlattığını anlamayı beklemeden gidiyorum.

Sarılmadan, kokunu içime çekmeden ve öpmeden ardıma bırakıyorum seni.

Dönüşü olup olmayan bir bilinmezlik kapısını aralıyorum.

Bir elveda türküsünü mırıldayarak...

Yollar ve ben, yine baş başa

Yine bilinmez kapılarla yollar.

Ve kendimde sakladığım sen.

ATEŞ